



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1915. 4"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: Burgonyaföldeket a Gellért-hegyre.

Forrás:

Világ

Bp.

1915 II. 22

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Székesfehérvári házi nyomda 1915.

— **Burgonyaföldeket a Gellérthegyre.** A kenyérgkérdésről és az élelmiszerek drágulásáról a *Világ*-ban megjelent cikkekkel kapcsolatban érdekes és megszívlelésre érdemes eszmét juttatott ma hozzánk egyik olvasónk. Véleménye szerint a Gellérthegy lejtőin nagy kiterjedésű mezők és telkek vannak, amelyek a meredek és sziklás részek kivételével kitűnően alkalmasak burgonya és főzelékfélék termelésére. A helyszínen levő viztartó bizonyítja a termelés sikerét. A Gellérthegy lábánál egészen a kelenföldi pályaudvarig, szintén nagy kiterjedésű mezők húzódnak, igaz, hogy ezeknek keserű a földje, de mélyszántással azért termőképessé lehetne tenni. Fel kellene használni ilyen célokra a katonai gyakorlótereket, a repülőteret is. A földek megművelésére vonatkozólag olvasónk a következőket írja: „Az állam vagy a város gézekkel vagy motoros ekékkel felszántatná a kijelölt területeket, korán és gazdagon termő, a talajviszonyokhoz illő magvakat bocsátana rendelkezésre, a munkanélküliek, különösen pedig asszonyok és gyermekek részvétele mellett kölcsönös felelősséggel munkásszövetséget alakítana és a várható bevételre előlegként napidijakat fizetne oly módon, hogy a leszámolás a termés értékesítése után következik be. A földek termését a város ugyanolyan formában váltaná be, mint az állam a dohányt és így aztán lehetlenné tenné a terménnyel való üzérkedést. A főzelék- és burgonyaföldek fölött a felügyeletet a m. kir. kertészeti iskolára kellene bízni, amelynek intézete ott van a Gellérthegy tövében. A mezői munkákat esetleg hadifoglyokkal vagy rabokkal is lehetne végeztetni, ez esetben azonban körülményes volna a felügyelet, másrészt pedig a szegénysorsú nép elesne kereseti lehetőségeitől.“ A főváros mezőgazdasági

ügye mellett gondja volt olvasóinknak a vidéki állapotokra is. Az elégedetlen és zavargó mezői munkások örökké elintézetlen kérdését a birtokkal nem rendelkező parasztok földéhségének látszólagos kielégítésével óhajtáná megoldani. A következő tervét ajánlja kivételre: „Valamely falunak összes lakossága közösen művelné a falu összes földjeit. A földbirtokosok az egész termés 33 százalékát természetben fizetnék az összességnek, az elosztásnál azonban a földbirtokos is megkapná azt a részt, ami mindegyiknek jut. A község napibér alakjában minden egyes földmivesnek előleget is adhatna. Ez a rendszer kétségkívül nem egészen igazságos a földesgazdával szemben, de nagy jótétemény lenne az országra.“ Olvasónk, mint levelében megjegyzi, csak nagy vonásokban közli eszméjét, de mi is úgy hiszünk, hogy nem ártana, ha az illetékes hivatalos körök foglalkoznának a nagy gyakorlati érzékkel felvetett érdekes eszmékkal.